

De verdad, solo le pido una cosa, le tiendo la mano para que los okupas no sean privilegiados. Tómeselo en serio. Es un fenómeno que no podemos continuar, que se agrava. Si de verdad –le vuelvo a insistir– continua con este tipo de política, dígame para que sirva la *conselleria* de vivienda.

Gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a continuar donant resposta a la pregunta té la paraula l'honorable vicepresident i conseller d'habitatge.

Quan vullga, senyoria.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Gràcies, senyoria.

Senyoria, el canvi de direcció en les polítiques d'habitatge del qual li parlava fa un moment ens ha permés, en primer lloc, millorar la situació del parc públic, identificant i resolent les necessitats de rehabilitació, incorporant nous habitatges, invertint en regeneració urbana. Mesures que estan fent ja avui possible que moltes més famílies tinguen una alternativa, una solució habitacional digna.

Tanmateix, és veritat que les ocupacions irregulars continuen sent un risc per al parc públic. Jo parlaré d'allò que està sota la meua competència, i és per això que hem posat en marxa també eines de detecció que ens permeten, en primer lloc, una cosa important, computar les ocupacions irregulars que es produïxen –que abans no es feia, no sabíem quantes cases del parc públic estaven ocupades quan entràrem–, mediar en aquestes situacions i estudiar cada cas en particular per no deixar ningú sense protecció. Note a faltar en la seua intervenció un poquet d'humanitat en moltes persones que moltes vegades han de triar entre pagar la casa i alimentar els seus fills.

Els efectes d'aquestes actuacions que estem portant a terme... Note a faltar un poquet d'humanitat. Jo li dic el que pense. Els efectes d'aquestes actuacions a què m'estic referint són evidents. Actualment de les 1.674 ocupacions irregulars que hi ha al parc públic només 383 han tingut lloc durant els governs del Botànic. Això vol dir que el 77% de les ocupacions irregulars es donaren durant els governs del Partit Popular –sí, senyoria– i, així mateix, del total d'habitatges regularitzables, 1.268, 853 es troben en procés de regularització, 853. Un mecanisme que es posa en marxa –i vull subratllar açò– únicament quan es detecta una situació de vulnerabilitat. O dit d'una altra forma, les dades ens indiquen que vora el 70% de les ocupacions irregulars corresponen a famílies que, efectivament, estan en una situació d'emergència habitacional i els drets de les quals s'han de protegir.

Aquesta realitat ha de ser, segons el meu criteri, determinant a l'hora de deixar enrere missatges com el seu, amb tot el

respecte, que estigmatitzen les famílies que més ho necessiten, que estigmatitzen els pobres.

Les polítiques de regularització donen lloc als resultats previstos en tant que ens permeten dues coses: primer, donar solució a totes les ocupacions que es donaren quan no es vigilava ni s'atenia el parc públic i, en segon lloc, garantir solucions habitacionals a qui ho necessita.

De fet, com vosté sap, quan es demostra que existeix en cada cas concret solvència econòmica per part dels ocupants, quan es demostra una situació de vandalisme o bé d'insalubritat es procedix al desallotjament de l'habitatge.

Senyora Peris, des de la vicepresidència seguirem treballant per la consolidació d'un dret a l'habitatge real. I fer-ho possible implica desenvolupar, defensar i millorar l'habitatge públic. Ho estem fent revertint la situació inicial i sumant més habitatges al parc públic.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Continuem amb la pregunta 1.629, que formula el diputat Miguel Pascual, del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana, al Consell sobre l'estat del parc públic. Serà substanciada la resposta pel vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica.

Té la paraula l'il·lustre diputat per a la formulació de la pregunta.

Quan vullga, senyoria.

El senyor Pascual Pérez:

Muchas gracias, señora presidenta.

Señor vicepresidente comunista, mire, no me cabe la menor duda de que por su ideología, la suya y la de su partido, no aprecien mucho lo que es la propiedad privada. Más bien, la detestan, seamos sinceros.

Pero es que queda claro que tampoco tienen ustedes el menor apego por mantener el parque público de viviendas con un mínimo de dignidad.

Señor Illueca, con los comunistas en el poder, ustedes, la situación del parque público de viviendas en la Comunidad Valenciana es cada vez peor. Por un lado, tenemos a los okupas. Usted ha dicho el dato: más de mil seiscientas viviendas okupadas –con k–, más del 11% del total del parque público, un número que no para de crecer, porque los okupas se sienten impunes y por eso campan a sus anchas por todo el parque público. Porque la política del gobierno, lo ha dejado claro, es: «Tú okupa que yo te regularizo».

La delincuencia y la corrupción, señor Illueca, nunca tuvieron tantos aliados como ahora. Y, cómo no, de la mano del Partido Socialista, de Compromís y de Podemos. Pero ese, señor Illueca, no es el único frente de degradación que sufren nuestras viviendas públicas. Por otro lado, tenemos la falta de mantenimiento de las viviendas y de los edificios, donde casi mil viviendas más las tienen ustedes sin poder ponerlas a disposición de las familias porque están inhabitables.

Ahora son 1.000, pero vienen muchas más detrás si ustedes siguen aplicando sus políticas, que solo aportan más que miseria.

Sienta, señor Illueca, un poco de empatía por la gente que vive en las viviendas que usted gestiona y que usted permite su degradación. No vaya únicamente a sacarse fotos con los alcaldes.

Póngase en la piel de, por ejemplo, Leonor, vecina de Alicante, nonagenaria, que vive en un quinto, en una vivienda pública, en un edificio que gestiona su consejería y que, mientras que usted viene aquí en coche oficial, Leonor ha estado semanas, y repito, semanas sin poder salir de su casa, sin poder bajar a la calle por su desidia, porque ella, igual que los vecinos, han estado semanas sin ascensor.

Y desde aquí la verdad es que quiero dar las gracias a los vecinos de Leonor por su humanidad, por su generosidad, que son los que le suben la comida a Leonor para que pueda subsistir. Esa humanidad de la cual ustedes carecen. Esta es la constatación de su desidia y su mala gestión.

Estos son los resultados de las revisiones de los ascensores por parte de industria: desfavorable (*soroll de papers*), desfavorable (*soroll de papers*), desfavorable, desfavorable, y si en seis meses no se soluciona –lo pone aquí–, se cierra.

No estamos hablando de un ascensor, señor Illueca, no es un caso puntual, son todos los ascensores de una misma finca, unos sin luz y parados; otros con avisos de deficiencias graves, y como allí, durante meses, no pasa a nadie a solucionarlo, al final los cierran porque, si no, sería poner en peligro a los vecinos.

Así que yo le quiero preguntar, ¿es esta la consideración que tiene usted por las viviendas públicas? ¿Son estas las soluciones habitacionales dignas de las que usted habla?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta a la pregunta formulada, té la paraula el vicepresident i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica.

I aprofite per a comunicar-los que el Grup Parlamentari Unides Podem ha retirat la pregunta 1.728 que afecta a la conselleria d'hisenda.

Quan vullga, senyoria.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Gràcies.

Señor Pascual, buenos días.

Revertir la situació de degradació y abandono que sufría el parque público de vivienda, antes de que se produjera el cambio político en la Comunitat Valenciana, és – ho he dit abans i li ho torne a repetir ara – una prioritat d'aquesta vicepresidència segona i conselleria d'habitatge, defensar el dret universal a l'habitatge exigit, en primer lloc, i millorar i potenciar el parc públic, i per allò treballarem sense descans amb l'objectiu d'implementar mesures que el dignifiquen. No és una tasca senzilla, vosté ho hauria de saber, i encara ens queda feina per davant, sí, però hem avançat molt en la consolidació d'unes polítiques que situen l'habitatge com al quart pilar del benestar dels valencians i de les valencianes.

El parc públic té un paper fonamental, que és el tronc en aquesta qüestió. I li donaré algunes dades que, potser, seran del seu interès.

Hem invertit 42 milions d'euros en la rehabilitació de prop de dos mil habitatges públics i més de quinze milions en regeneració urbana, senyor Pascual, perquè la qualitat de vida no pot deslligar-se de l'entorn en el que s'habita. A més a més, per a revertir la pèrdua d'habitatge públic provocada per les privatitzacions dels governs anteriors al Botànic, estem ampliant el parc públic; sumem en el que va de legislatura, senyor Pascual, 1.554 habitatges procedents d'adquisicions, torne a repetir la xifra, 1.554 habitatges procedents, deia, d'adquisicions de promoció pròpia, o del reinici de les promocions que el Partit Popular va deixar empantanades (*veus*), sí, empantanades, empantanades,...

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Senyories, pregue silenci.

Continue, vicepresident.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

...empantanades. Així mateix, estem impulsant la generació dels parcs municipals d'habitatge amb el pla «Recuperem llars», que dota de recursos als ajuntaments per a la rehabilitació dels seus parcs públics. Només en 2021 es varen beneficiar 41 municipis d'aquesta mesura.

Senyoria, aquests són només alguns exemples de totes les mesures que hem ficat modestament en marxa per a millorar l'estat del parc públic i tractar de dotar-lo de la dignitat que mereixen les persones que l'habiten. Potser, podia haver-se fet alguna cosa més, però crec que algunes coses francament les hem fet bé. Com vosté sap, era un treball urgent, atés la situació en què es trobava a l'any 2015, i en aquesta tasca seguim i no aturarem.

Ara, no m'agradaria acabar la meua intervenció sense dir-li que no s'entén la seua obsessió, que és coincident amb la del Partit Popular o amb la de Ciutadans, ho acabem de veure, per estigmatitzar i criminalitzar els col·lectius, els sectors més vulnerables, els que més necessiten dels poders públics, no ho entenc. Permeta'm vosté recordar-li que darrere de les xifres, de les que vosté sempre parla, hi ha famílies que patixen situacions de vulnerabilitat i que per això l'únic que diem nosaltres és que s'ha d'estudiar cas per cas per garantir protecció a qui es troba en una situació d'emergència habitacional.

Nosaltres no ens ficarem d'esquenes, jo no em ficaré d'esquenes davant d'un problema tan greu com és la dificultat per accedir a un habitatge, perquè eixe és l'autèntic problema social, senyor Pascual.

I, per això, amb les polítiques implantades, i responent a la seua pregunta, si alguna cosa podem afirmar és que al contrari del que a vostés els agradaria, aquest govern està avançant per transformar l'abandonament que es va trobar en un parc públic digne i que siga capaç de donar resposta a les necessitats d'habitatge que hi ha a la nostra terra.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a continuar formulant la pregunta, té la paraula l'il·lustre diputat Miguel Pascual, per vint-i-dos segons que li queden.

Quan vullga, senyoria.

El senyor Pascual Pérez:

Gracias, señora presidenta.

Señor Illueca, y ustedes llevan siete años en el gobierno, ¿no nos vengan ahora con excusas! Deje de leer el discurso que le han preparado y mire esta foto; ¿metería usted la mano en esta botonera de ascensor? ¿De ninguna de las maneras! ¿Los vecinos tampoco! Por eso, los vecinos que van al cuarto, suben al quinto para, luego, bajar por las escaleras, porque son incapaces de meter su mano aquí. Esta es la accesibilidad que usted da a los edificios que usted gestiona. ¿A qué está usted esperando? Esto lleva meses, ¡más de un año! ¿A qué espera, a que un niño meta el dedo ahí y ocurra una desgracia?

Mire, ustedes, han hipotecado el futuro de nuestro parque público de la misma manera que ustedes han hipotecado el futuro de nuestros jóvenes, todos ellos en barrios vulnerables, a los que ustedes han condenado a las ocupaciones, a la marginación social y a la delincuencia. Y esa es la realidad, señor Illueca, y si no quiere verla, yo se lo ha traigo. *(Soroll de papers)* *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a finalitzar la intervenció i acabar de contestar a la pregunta, té la paraula el vicepresident i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica.

Quan vullga, senyoria.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Senyor Pascual, no eren excuses. Quan el paper de l'administració es relega durant dècades a la mera facilitació de la iniciativa privada, aixecar unes polítiques d'habitatge reals costa molt, i efectivament s'ha d'acompanyar de mesures de transició que articulen solucions segures i dignes a aquells que estan vivint d'una forma irregular perquè no tenen alternativa. Aquest és el plantejament que fa el govern valencià: no castigar més als que ja tenen prou castic amb la seua situació de vulnerabilitat.

En eixa línia anem a continuar, i no tinga vosté cap dubte que acabarem tenint un parc públic que serà un servei públic a l'alçada de les circumstàncies i del moment que estem vivint per protegir a les famílies i els sectors més vulnerables.

Moltes gràcies.

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Pregunta 1.635, amb sol·licitud de resposta oral, formulada pel diputat José Juan Zaplana, del Grup Parlamentari Popular, al conseller de Sanitat Universal i Salut Pública sobre les mesures a adoptar al Departament de Salut de Vinaròs.

El senyor Zaplana López:

Doy por reproducida la pregunta.

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Té la paraula l'honorable conseller per a donar resposta a la pregunta formulada que ja està en el seu coneixement.

El senyor conseller de Sanitat Universal i Salut Pública:

Buenos días, señorías.